

for de offentlige Arbejder tillige berører den højtærede Landbrugsminister, for saa vidt som Fiskeriet sorterer under ham. Hvad jeg her vil tale om, er allerede for nogle Dage siden berørt af det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen), men kun ganske kort. Det angaar de Fiskere, som drive Torskefiskeri om Efteraaret oppe under Sprogø. Det er et Fiskeri, der har en ikke saa ganske ringe Betydning; det ernærer en Mængde Mennesker, og hovedsagelig er det Fiskere fra Fyns Kyst fra Kerteminde til Nyborg, som drive dette Fiskeri. Det har hidtil gaaet saa nogenlunde godt for disse Mennesker at drive dette Fiskeri lige indtil for nogle Aar siden, da der kom en ny Opsynsmand for de danske Statsbaner paa Sprogø. Denne Mand, der ganske sikkert i alt for høj Grad føler sig kaldet til ifølge sin Stilling som Embeds- eller Bestillingsmand at tyrannisere andre, har erklæret, at han vil forbyde Fiskerne at gaa i Land derovre, og i hvert Tilfælde vil han ikke tillade dem at komme i Hus der, naar de paa deres Erhvervs Vegne maa opholde sig der. For disse Mennesker er det, naar de i deres aabne Baade sejle fra Kerteminde til Sprogø og om Eftermiddagen sætte deres Torskekroge ud, nødvendigt, at de, da de have flere Mil til deres Hjem, blive paa det Sted, hvor de have udsat deres Redskaber, til de skulle røgte dem den næste Morgen, og Forholdet har da tidligere været saaledes, at naar de havde udsat deres Kroge, kunde de uden Hinder gaa i Land paa Sprogø, og af den forrige Opsynsmand faa Lov til at lægge sig ind i hans Ko- eller Hestestald, og saaledes komme i Hus.

Nu er Forholdet derimod det, at den nuværende Opsynsmand har erklæret, at han vil sørge for, at det bliver Fiskerne forbudt overhovedet at gaa i Land paa Sprogø, og han vil under ingen som helst Omstændigheder tillade dem at komme ind i de Rum, som ere overladte ham til Afbenyttelse, saa vidt jeg ved, af de danske Statsbaner. Men ikke nok dermed. Den tidligere Opsynsmand derovre stillede sig velvilligt over for Fiskerne, som kom der, idet han solgte dem varme Drikke, Kaffe, Te eller, hvad de nu vilde have. Den nuværende Opsynsmand nægter dem overhovedet alt i denne Retning, og jeg tror, han gør det i Strid med sin Pligt. Jeg er ikke saa ganske sikker derpaa, men jeg tror, at han i Lighed med de privilegerede Kroer her i Landet har en Forpligtelse til at beværte alle rejsende; han skal i hvert

Tilfælde beværte de rejsende, som paa Grund af Isforhold komme i Land, og jeg tror, at denne Forpligtelse maa strække sig til overhovedet at beværte alle rejsende, derunder ogsaa Fiskerne, naar de komme i Land paa Øen. Han nægter imidlertid Fiskerne alt, han søger paa enhver mulig Maade at fortrædige dem, at fordrive dem fra Øen, at forhindre dem i overhovedet at komme dertil, og derigennem søger han at forhindre et af de bedste Torskefiskerier, vi have i vort Land. Jeg vil nu gerne lægge et godt Ord ind for, at disse Mennesker kunde blive bedre behandlede, naar de komme til Sprogø, og jeg tror, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder og den højtærede Landbrugsminister ville være enige med mig i, at en Bestillingsmand bør ikke lægge sig i Vejen for disse Mennesker, naar de komme for at drive deres lovlige Erhverv, og det saa meget mindre, som han absolut ikke har nogen som helst Ret til at nægte Fiskerne at komme i Land derovre. Jeg antager, at jeg kun behøver at omtale det Forhold her, for at det skal blive forandret.

Saa vil jeg gerne lægge et godt Ord ind yderligere for disse Mennesker, nemlig om man ikke kunde overlade dem — og her er jeg i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) — et af de Skure, som Staten har staaende derovre paa Sprogø, til at søge Ly i, for saa vidt Opsynsmanden ikke vil indtage dem i de Lokaler, der ere overgivne ham. Det kunde sikkert gøres uden Skade, efter at vi have faaet de udmærkede Isbrydere og saaledes Istransporten over Store Bælt er bleven indskrænket i betydelig Grad og neppe nogen Sinde vil komme til at blive effektueret i samme Omfang som tidligere. Man kan ganske sikkert overlade Fiskerne et af disse Skure, maaske med tilhørende Køjer; hvis ikke, kan man i hvert Fald overlade Fiskerne selv at skaffe sig Lejer at ligge paa i den lange Tid, de opholde sig der, i Tiden mellem at de sætte deres Garn og røgte dem. Det er slet ikke rart for disse Mennesker, naar de komme til Sprogø Kl. 3—4 om Eftermiddagen og have sat deres Kroge, saa at gaa paa Stranden den lange Vinternat, indtil de Kl. 4, 5, 6 næste Morgen kunne komme ud at røgte Krogene. Man burde gøre en lille Smule for at faa det forandret. Særlig vil jeg anmode om, at man giver Opsynsmanden Besked paa, at han ikke har nogen Ret til at nægte Fiskerne at komme i Land.

Jeg har endnu tilbage et lille Spørgsmaal, der er optaget paa Finansloven fo